

1ο φεστιβάλ θρησκευτικής μουσικής του Ρ/Σ της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ιερά νήσο Τήνο

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β' πραγματοποιήθηκε στις 25 Αυγούστου 2013, στον αύλειο χώρο του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου το 1ο Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής με τίτλο «Παρακαλώ Σε Παρθένε» του Ρ/Σ της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Εκκλησίας της Ελλάδος με αυτήν την κίνηση και σε συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Σύρου και το Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου εγκαινίασε φέτος ένα σημαντικό καλλιτεχνικό και πνευματικό θεσμό, στα πλαίσια της πολιτιστικής και μορφωτικής δραστηριότητας της Εκκλησίας μας.

Στην εκδήλωση, πλήθος κόσμου κατέκλισε τον χώρο του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας. Ανάμεσά τους παρευρέθησαν ο Ιερός Κλήρος, ο Δήμαρχος Τήνου, ο Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου, ο Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Αντιδήμαρχος Τήνου, Δημοτικοί Σύμβουλοι και οι εντιμότατοι Επίτροποι του Π.Ι.Ι.Ε.Τ.

Προ της ενάρξεως, ανεγνώσθη το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β', καθώς και οι χαιρετισμοί του Αντιπροέδρου του Π.Ι.Ι.Ε.Τ. και του

Διευθυντού του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ο κόσμος παρηκολούθησε με κατάνυξη και με ενεργή συμμετοχή το δημιουργικά εμπνευσμένο θρησκευτικό και παραδοσιακό ρεπερτόριο των καταξιωμένων και διακεκριμένων μουσικών κ. Βασιλείου Τσαμπρόπουλου και κ. Νεκταρίας Καραντζή, οι οποίοι καταχειροκροτήθηκαν, ενώ στο τέλος έμεινε σε όλους η γλυκιά γεύση από τους καρπούς της Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής μας.

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δωροθέου Β΄

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΥΡΟΥ & ΤΗΝΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Άγαπητοί μου,

Η Παναγία, εκπροσωπώντας όλο το ανθρώπινο γένος, όλο τον άνθρωπο αλλά και όλη την κτίση, ήταν εκείνη πού μπόρεσε να φτάσει στο σημείο να πει το μεγάλο «ναι», να συγκατανεύσει εν ελευθερία στην πρόταση της σωτηρίας και να γίνει το «όχημα του Λόγου», να γίνει «Θεογεννήτωρ», Μήτηρ Θεού.

Η Εκκλησία μας, με το γνωστό ύμνο του Αγίου Κοσμά του Μελωδού Επισκόπου Μαΐουμά, τολμά να αποκαλεί την Θεοτόκο «τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξωτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Δεν είναι σχήμα λόγου, ούτε λυρική έξαρση. Ως συνήθως, η λατρευτική μας ποίηση μιλά για τα γεγονότα, την αλήθεια των πραγμάτων: Η θέση της Θεοτόκου στο θείο σχέδιο της καθολικής σωτηρίας είναι ανώτερη και από εκείνην των αγγέλων διότι οι άγγελοι, ως ασώματες υπάρξεις, δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν το σώμα, την υλικότητα, για την πραγματοποίηση του μυστηρίου της Σαρκώσεως. Ενώ η Θεοτόκος, προσφέροντας τον εαυτό της στον Θεό, αξιώθηκε να κυφορήσει τον ίδιο τον Δημιουργό Εκείνον που έπλασε και τα Σεραφείμ και τα Χερουβείμ.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Παναγία, οδηγεί την Εκκλησία να κατανοήσει και να διασαφήσει το μυστήριο του Υιού του Θεού πού γίνεται άνθρωπος χωρίς να πάψει να είναι Θεός. Με τη θεία μητρότητά της, η Παναγία μαρτυρεί επίσης για την ουσιαστική φύση της Εκκλησίας αλλά και για τη ζωή εκείνων πού κληρονόμησαν τη σωτηρία. Η Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού και ο Ναός του Αγίου Πνεύματος, όπως ακριβώς είναι κι εκείνη. Όπως και η Παναγία, η Εκκλησία

«χωρεί τον αχώρητον», είναι «το παλάτιον, του μόνου Βασιλέως» και το «ευρύχωρον σκήνωμα του Λόγου». Με την Εκκλησία, «νεουργείται η κτίσις» και μας δίνεται «η κλεις της Χριστού βασιλείας». Μας προσφέρεται μια «γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν» Η Παναγία προσωποποιεί την κλήση πού απευθύνεται στον καθένα μας για αγιότητα, την κλήση να γεννήσουμε, διά του Αγίου Πνεύματος, εντός μας και στον κόσμο, τον καινό εν Χριστώ άνθρωπο. Στο πρόσωπο της Παναγίας επαναλήφθηκαν όλα τα γεγονότα της ζωής του Κυρίου, ο Ευαγγελισμός, η Γέννηση, το θείο Πάθος, αλλά, με την Κοίμηση και την μετάστασή της, η εις Άδου Κάθοδος, η Ανάσταση και η εις τους ουρανούς Ανάληψη.

Ζώντας τον Χριστό και την Εκκλησία ανακαλύπτουμε την Μητέρα του Θεού και το μυστήριο της Μητρότητάς της. Και, όπως κατέδειξε η Οικουμενική Σύνοδος της Εφέσου, ανακαλύπτοντας την «όντως Θεοτόκον», ανακαλύπτουμε τον ίδιο τον Χριστό και την Εκκλησία. Η Παναγία δεν είναι διόλου δυσνόητη. Ξέρει να σωπαίνει αλλά ξέρει να είναι και παρούσα εκεί πού την ζητούν. Η σιωπηλή της μαρτυρία, γίνεται άμετρον έλεος, για όσους επικαλούνται την χάρη της, γίνεται στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Το μυστήριο της Θεοτόκου δεν μπορεί να αναλυθεί, να οριοθετηθεί με λόγια. Γι' αυτό η στάση της Εκκλησίας αλλά και του καθενός πιστού ξεχωριστά μπροστά στη Θεοτόκο είναι ανάλογη μ' εκείνην του Αρχαγγέλου Γαβριήλ κατά την στιγμή του Ευαγγελισμού: στάση απορίας και θαυμασμού, ποίησης και μουσικής.

Και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού η μουσική είναι η ύψιστη καλλιτεχνική δημιουργία του ανθρώπου, ένα καθαρά πνευματικό δημιούργημα, μια μορφή τέχνης, που υποτάσσει την ύλη στο πνεύμα και την «αναγκάζει» να εξαϋλωθεί, να μετατραπεί σε αρμονικό ήχο, που ταυτίζεται με- και εκφράζει- την αρμονία της Δημιουργίας.

Ο Πλάτων, στον Τίμαιο, καθορίζει με ακριβή και λεπτό τρόπο την ουσία και το νόημα της μουσικής: «Η μουσική αρμονία μας έχει δοθεί από τους θεούς όχι με στόχο την αλόγιστη ηδονή αλλά με σκοπό να επιβάλλουμε τάξη στις ταραγμένες κινήσεις της ψυχής μας και να τις κάνουμε να μοιάζουν στο θείο πρότυπο.»

Στις μέρες μας, δυστυχώς, για την πλειοψηφία των ακροατών, ο στόχος της μουσικής είναι περισσότερο η διασκέδαση, που προέρχεται από το αρχαίο ρήμα διασκεδάννυμι, που σημαίνει: εκτρέπω τη συγκέντρωση. Εκείνος που διασκεδάζει προσπαθεί να μην συγκεντρώνεται, αλλά να αποκεντρώνεται δηλ. να ξεχνά.

Η σημασία της διασκέδασης είναι εντελώς διαφορετική από τη σημασία της ψυχαγωγίας δηλ. της αγωγής της ψυχής, ενός όρου που πλησιάζει περισσότερο

στην αρχαία σημασία και αξία της μουσικής.

Αλλ' ενώ η μουσική, με την πρωτογενή σημασία και αξία της έχει ουσιαστικά εξοβελισθεί από την καθημερινότητά μας, ένα άλλο είδος μουσικής, η Εκκλησιαστική, διατηρείται ζωντανή και ωθεί την ψυχή προς ομοίωση του θεϊκού της προτύπου, διασώζοντας, ως προς τα στοιχεία και το ήθος της, και τα γνωρίσματα της αρχαίας ελληνικής μουσικής.

Βέβαια, η ορθόδοξη βυζαντινή ψαλμωδία διακρίνεται σαφώς από την κοσμική μουσική, καθώς είναι αυστηρά εκκλησιαστικό μέλος, ιερατικού και λειτουργικού χαρακτήρα, ομοούσιο γέννημα της ορθόδοξης λατρείας, που αναπτύχθηκε και αυξήθηκε μαζί της.

Ο χαρακτήρας της είναι λειτουργικός, μυσταγωγικός και αναγωγικός, από τα υλικά στα πνευματικά, από τα εφήμερα στα αιώνια, από τα γήινα στα ουράνια. Δεν έχει σκοπό να συνοδέψει το λόγο προς τέρψη ακρόασης, αλλά να τον τονίσει.

Γι' αυτό, καθιερώθηκε και διαδόθηκε στο διάβα των αιώνων ως φωνητική μουσική και άσμα χορικό, ώστε μέσα από αυτή και «θεία εμπνεύσει», να αναδεικνύεται ο λόγος του Θεού, με τον καλύτερο τρόπο.

Εκφράζει το «τιμιώτατον» της χριστιανικής πίστεως, την ψυχική χαρμολύπη, δηλαδή την πνευματική εκείνη ευωδία, η οποία προσεγγίζεται μονάχα από τις πνευματικές αισθήσεις.

Αποτελεί μία σοφή δημιουργία πολλών αιώνων, ένα θεϊκό τραγούδι που ακόμη και σήμερα, σε μια ευρέως χαρακτηριζόμενη πεζή και υλιστική εποχή, συγκινεί και οδηγεί τις ανθρώπινες ψυχές στη θεία κατάνυξη.

Η βυζαντινή μας μουσική είναι η μουσική της ψυχής. Αν κάποιος δεν αντιλαμβάνεται πώς η μουσική αυτή στολίζει και εμπλουτίζει με θείο συναίσθημα τα θαυμάσια λόγια των ύμνων, δεν μπορεί να νιώσει βαθιά ούτε και το νόημά τους. Γιατί τα λόγια και η ψαλμωδία, όπως σοφά αναφέρει ο Φώτης Κόντογλου, δένονται όπως το κορμί και η ψυχή, όπως η μορφή και το χρώμα σε μια εικόνα.

Με τις σκέψεις αυτές και με ιδιαίτερη χαρά και τιμή ξεχωριστή, υποδεχόμεθα σήμερα και φιλοξενούμε υπό τη Σκέπη της Μεγαλόχαρης το 1ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Ρ/Σ της Εκκλησίας της Ελλάδος, που θα παρουσιάσει συναυλία αφιερωμένη στη Χάρη Της, με τον διεθνούς φήμη πιανίστα, συνθέτη και μαέστρο Βασίλη Τσαμπρόπουλο και την καταξιωμένη ερμηνεύτρια της βυζαντινής και παραδοσιακής μουσικής Νεκταρία Καραντζή.

Είμεθα βέβαιοι ότι η νέα αυτή πολιτιστική και μορφωτική δραστηριότητα της Εκκλησίας μας θα αποτελέσει την απαρχή ενός σημαντικού Καλλιτεχνικού και Πνευματικού θεσμού, που θα καλλιεργεί και θα προάγει τη μεγάλη και ανεκτίμητη Ελληνορθόδοξη μουσική, πολιτιστική και πνευματική παράδοση, ιδιαίτερα στο σύγχρονο αποπροσανατολισμένο, απογοητευμένο και πνευματικά αφυδατωμένο κόσμο μας.

Εγκάρδια, κατά ταύτα συγχαίρουμε τους εμπνευστές και συντελεστές της αποψινής εκδήλωσης και εκφράζοντας τη λύπη μας, διότι ανυπέρβλητες υποχρεώσεις μάς στέρησαν τη χαρά να την απολαύσουμε μαζί σας, ευχόμεθα η Μεγαλόχαρη να σας σκεπάζει όλους και να σας χαρίζει πάντοτε υγεία και ακένωτη πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία.

Μετ' ευχών και αγάπης

† Ο ΣΥΡΟΥ & ΤΗΝΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

Συντάχθηκε απο τον/την Αρχ. Επίτροπο ι. νήσου Τήνου, Πρωτοπρ. Γεώργιο Φανερό

Πηγή: [imsyrou.gr](http://www.imsyrou.gr)